

ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 3ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ Γ. ΤΣΟΠΑΝΑΚΗ

Ε Π Ι Σ Η Μ Η Υ Π Ο Δ Ο Χ Η
ΤΟΥ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΒΡΑΜΙΔΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄξιότιμε Κύριε Συνάδελφε,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σᾶς ὑποδέχεται μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ἀλλὰ καὶ συγκίνηση. Μὲ χαρὰ, γιατί εἶσθε ὁ πρῶτος πού εἰσέρχεσθε στὸν ὠραῖο αὐτὸ χῶρο ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ μάλιστα στὴν ἔδρα τῆς ὑψηλῆς τέχνης στὴν ὁποία ἀφοσιωθήκατε. Ἀλλὰ καὶ μὲ συγκίνηση, γιατί Ἕλληνες ἦσαν οἱ γονεῖς σας πού ἐγκαταστάθηκαν στὸ Μπατούμ τῆς Μαύρης θάλασσας γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὶς τουρκικὲς θηριωδίες, χωρὶς νὰ φανταστοῦν, ὅτι καὶ στὸ νέο αὐτὸ τόπο θὰ ἀντιμετώπιζαν νέο ἀπάνθρωπο καθεστῶς, ὥστε νὰ βρεθῆ καὶ ὁ πατέρας σας, κατὰ τὶς σταλινικὲς φρικτὲς ἐκκαθαρίσεις τοῦ 1937, στὶς φυλακές, ὅπου καὶ ἔσβησε σιγὰ σιγὰ συντροφευμένος μόνον μὲ τὸν παλμὸ τῆς ἐλεύθερης ἐλληνικῆς ψυχῆς του. Κι ἔπειτα βρεθήκατε γιὰ λίγα χρόνια στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆτε ὕστερα στὴν ὀμορφὴ Βιέννη πού ἔγινε ἡ δεύτερη πατρίδα σας, ὅπου καὶ διαπρέψατε στὸ χῶρο τῆς γλυπτικῆς. Ἐπανέρχεσθε δὲ τώρα στὸν ἀπαράμιλλο ἐλληνικὸ χῶρο τῆς ὠραίας αὐτῆς τέχνης, πού σὰ δικά σας χέρια μετουσιώθηκε σὲ μιὰ λαμπρὴ ἀρμονία μὲ μιὰ λεπτότητα μορφῶν. Σᾶς καλωσορίζει ἐγκάρδια ἡ Ἀκαδημία καὶ παρακαλῶ ὁ κ. Χρήστου νὰ παρουσιάσει τὸ ἔργο σας.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΓΓΚΟΥ Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ

Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἀκαδημίας,

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἀγαπητὴ φίλε καὶ δάσκαλε κύριε Γιάννη Ἀβραμίδη,

Μὲ ἐξουσιοδότηση τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας μας, σᾶς ἀπευθύνω ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων μου καὶ φίλων σας, τὸν καθιερωμένο χαιρετισμό, κατὰ τὴ σημερινὴ ἐπίσημη ὑποδοχή, σὰν ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀνώτατου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας. Καὶ ἀποδέχτηκα μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ αὐτὴ τὴν τιμὴ, σὰν παλαιὸς μελετητὴς καὶ θαυμαστὴς σας καὶ σὰν φίλος σας. Γιατὶ εἶχα μελετήσει καὶ θαυμάσει τὸ ἔργο σας πολὺ πρὶν σᾶς γνωρίσω προσωπικᾶ, ὅταν εἶχα δεῖ ἐκθέσεις σας, τὸ 1967 στὴ Φραγκφούρτη καὶ τὸ Ἀννόβερο, τὸ 1968 στὴ Βιέννη, τὸ 1968 στὸ Βερολῖνο, τὸ 1980 στὴ Νυρεμβέργη, τὸ 1984 στὴν Κολωνία, τὸ 1986 στὴ Φραγκφούρτη, τὸ 1988 στὸ Λούντβισμπουργκ τὸ 1997 στὴ Θεσσαλονίκη. Γιὰ νὰ μὴν ἀναφερθῶ σὲ συμμετοχὲς σας σὲ μεγάλες ὁμαδικὲς ἐκθέσεις, ὅπως τοῦ 1962 στὴν Μπιεννάλε τῆς Βενετίας, στὴν Μπιεννάλε τῆς Ἀμβέρσας τὸ 1963, στὴ Διεθνῆ Ἐκθεση Γλυπτικῆς τοῦ 1965 στὴν Ἀθήνα, στὴν Ντοκουμέντα τοῦ Κάσσε τοῦ 1977, γιὰ νὰ μείνω πάλι σὲ πολὺ λίγες. Καὶ εἶχα θαυμάσει ἔργα σας σὲ μεγάλα μουσεῖα, στὸ Μουσεῖο Τέχνης καὶ Βιοτεχνίας τοῦ Ἀμβούργου, στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη τοῦ Βερολίνου, στὸ Μουσεῖο Τέχνης καὶ Ἱστορίας τῆς Γενεύης, στὴν Αἴθουσα Τέχνης τοῦ Μανχαίμ, στὴν Πινακοθήκη Σύγχρονης Τέχνης τοῦ Μονάχου, στὴ Δημοτικὴ Πινακοθήκη τῆς Φραγκφούρτης καὶ ἄλλα.

Κύριε Γιάννη Ἀβραμίδη, φίλε καὶ συνάδελφε, γεννηθήκατε τὸ 1922 στὸ Βατούμ τῆς Μαύρης Θάλασσας ἐκεῖ ποὺ εἶχαν καταφύγει οἱ γονεῖς γιὰ νὰ ἀποφύγουν τοὺς διωγμοὺς τῶν Τούρκων. Καὶ ἐκεῖ θὰ χάσετε τὸ 1937 τὸν πατέρα σας, ποὺ πέθανε στὴ φυλακὴ θῦμα τῶν διωγμῶν τῶν μειονοτήτων ἀπὸ τοὺς σταλινικούς. Τὰ χρόνια 1937-39 θὰ παρακολοθησετε μαθήματα στὴν Κρατικὴ Σχολὴ Τέχνης τοῦ Βατούμ. Καὶ τὸ 1939 ἡ μητέρα σας θὰ σᾶς φέρει μαζί μὲ τὰ ἄλλα δυὸ ἀδέλφια σας στὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ ἐγκατασταθῆτε στὴν Ἀθήνα. Ἐδῶ θὰ ζήσετε κάτω ἀπὸ ἐξαιρετικὰ δύσκολες συνθῆκες ὡς τὸ 1943, ὅταν πῆγατε μετανάστης νὰ δουλέψετε στὴ Βιέννη. Καὶ τὸ πάθος σας γιὰ τὴν τέχνη, παρὰ τὶς ἄπειρες δυσκολίες θὰ σᾶς ὀδηγήσει στὶς σπουδὲς πρῶτα ζωγραφικῆς τὰ χρόνια 1945-49 μετὰ τὴν ὁποία θὰ στραφῆτε στὴν γλυπτικὴ ἀπὸ τὸ 1953. Ἔτσι θὰ σπουδάσετε γλυπτικὴ τὰ χρόνια 1953-56 κοντὰ στὸν Wotruba καὶ θὰ πάρετε μόλις ἔχετε τελειώσει τὶς σπουδὲς σας τὸ 1956, τὸ Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν τῆς Βιέννης, τὸ ὁποῖο θὰ ἀκολουθήσουν

και πολλά άλλα. Το 1962 το έργο σας θα παρουσιαστεί στο αυστριακό περίπτερο της Μπιεννάλε της Βενετίας και θα προκαλέσει γενική αναγνώριση. Αυτό θα σάς φέρει το 1965 καθηγητή στην 'Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης, διευθυντή στο Σχέδιο Γυμνού ενώ το 1967 θα διδάξετε φιλοξενούμενος καθηγητής στην 'Ακαδημία Καλών Τεχνών του 'Αμβούργου και το 1968 θα τιμηθείτε με βραβείο Will Grohmann του Βερολίνου. Τη χρονιά αυτή θα αναλάβετε τη Διεύθυνση του Τμήματος Γλυπτικής των τελειοφοίτων της 'Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Βιέννης, όπου θα διδάξετε ως το 1992 για περισσότερα από είκοσιπέντε χρόνια. Είχατε αρχίσει να εκθέτετε έργα σας σε άτομικές εκθέσεις και ομαδικές συμμετοχές από το 1956 σε όλα τα μεγάλα καλλιτεχνικά κέντρα και μένω μόνο στην τελευταία τη μεγάλη αναδρομική σας έκθεση στην 'Αθήνα το 1997, της οποίας μάλιστα όλα τα έργα, γλυπτά ζωγραφικά και σχέδια, χαρίσατε γενναϊόδωρα στην πατρίδα σας.

"Όπως έδειξε και η προσφορά σας δεν ξεχάσατε ποτέ την πατρίδα σας την 'Ελλάδα, κάτι που πέρα από αυτό αποδεικνύεται από το ίδιο το έργο σας, τις αναζητήσεις, το χαρακτήρα και τις διατυπώσεις. Και αυτό αναγνωρίζεται από όλους τους ξένους μελετητές, οι οποίοι όχι μόνον σημειώνουν ότι «είσθε ένας χαρισματικός της σύγχρονης τέχνης» αλλά και τονίζουν τον καθαρά «έλληνικό χαρακτήρα της». Και αυτό όχι μόνο γιατί η καλλιτεχνική σας δημιουργία όλη ή γλυπτική σας έχει σαν θέμα την ανθρώπινη μορφή, αλλά και γιατί στόχος της είναι να εκφραστούν τα μεγάλα ιδανικά που κληροδότησε η ελληνική αρχαιότητα στον κόσμο, τον 'Ανθρωπο σαν σκοπό την Πόλη, την 'Αγορά, το Ναό. "Αλλωστε δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαίο ότι μερικά από τα πρώτα σας έργα σαν το *Κεφάλι* του 1953 και το *Μορφή Πρότυπο* του 1958 έχουν σαν άφετηρία τους αρχαία πρότυπα. Και δεν μείνατε σε μια άπλη εξωτερική σύνδεση με την αρχαία ελληνική τέχνη, ειδικά τη γλυπτική, επιχειρήσατε και κατορθώσατε να προχωρήσετε μακρύτερα, χωρίς σε καμιά περίπτωση να απομακρυνθήτε από τους στόχους της. Τη λιτότητα, την απλότητα, την ευγένεια, το μέτρο και την έμφαση στο ουσιαστικό και το διαχρονικό. 'Ο 'Αβραμίδης δεν ενδιαφέρεται για την γνωστή ρεαλιστική απόδοση της ανθρώπινης μορφής αλλά για τη μεταφορά της στο τυπικό, το καθολικό και το διαχρονικό. 'Αρχίζει με τη σχηματοποίηση για να καταλήξει σε σύνολα που διακρίνονται για την σαφήνεια, την πληρότητα και το καθολικό και διαχρονικό της περιεχόμενο. Το μορφολογικό του λεξιλόγιο βασίζεται στα βιόμορφα καμπυλόμορφα θέματα με τα οποία εκφράζεται ο έσωτερικός δομικός χαρακτήρας της ανθρώπινης μορφής και όχι τα εξωτερικά γνωστά ειδικά χαρακτηριστικά της. Και μετά τις μεμονωμένες μορφές, όρθιες και καθιστές, ολόσωμες ή στον τύπο του Τόρσο, προχωρεί σε μεγαλύτερες

ένότητες και αποβλέπουν και κατορθώνουν να δώσουν τὸν ἄνθρωπο κοντὰ στὸν ἄλλον ἄνθρωπο και ἀκόμη κοντὰ στὸν κόσμο και τὴ ζωή. Θεματογραφία και μορφοπλαστικὸ λεξιλόγιο δὲν ἀποδεικνύουν μόνο τὴ σύνδεση με τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ και τὴν πίστη σου στὶς αἰώνιες ἀξίες της, τὴν ἐλευθερία, τὴν κατάφαση τῶν ζωῆς, τὴν ἀνθρώπινη ὑπόσταση. Και κατόρθωσες να συνδυάσεις παράδοση και ἀνανέωση, χτῆς και σήμεραι πνεῦμα και ζωή. Αὐτὸ τὸ διαπιστώνουμε ἀν μείνουμε σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ σου ἔργα ὅπως τὴν Πόλη, τὴν Ἀγορὰ και τὸν Ναό. Θέματα ποῦ ἔχουν σὰν ἀφετηρία τὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ κόσμο, τὶς ἰδέες, τὸ πνεῦμα του, τὴν ψυχὴ του. Με τὴν πόλη, τὸ λίκνο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, τὴν συνεργασία και τὴν κοινὴ πορεία, τὴ ἀγορὰ σὰν κέντρο τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἀνθρώπου με τὸν ἄνθρωπο, τῆς ἐλεύθερης ἐξέλιξης και τῆς κατάφασης τῶν δυνατοτήτων του, τὸ ναὸ σὰν βάση γιὰ τὴν συνομιλία και τὴ συνάντηση με τὸ Θεο. Πρόκειται γιὰ ἔργα στα ὁποῖα ὁ Ἀβραμίδης ἀπὸ τὶς μεμονωμένες μορφές — πάντα ἀνθρώπινες μορφές — προχωρεῖ σὲ ὅλο και μεγαλύτερα σύνολα, με τὸ ἴδιο πάντα μορφοπλαστικὸ λεξιλόγιο, συνδυασμὸ γεωμετρικῶν και βιόμορφων τύπων. Στὶς προσπάθειες αὐτῆς ἔχουμε τὴ συνέχεια ἔργων, ὅπως αὐτῆς με δύο με τέσσερις και ἕξη μορφές και τὸ τεῖχος μορφῶν τῆς περιόδου 1980-85. Με τὴν Πόλη ἔχουμε μιὰ ομάδα ἀπὸ ἀνθρώπινες μορφές ποῦ ἐργάζεται ἀπὸ τὸ 1963 ὡς τὸ 1968, μορφές σὲ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ φυσικὸ μέγεθος, ἕνα καθαρὰ μνημειακὸ σύνολο. Πρόκειται γιὰ ἀνθρώπινες μορφές δοσμένες σὲ τονισμένη σχηματοποίηση και με τὴν ἔμφαση στα δομικὰ χαρακτηριστικὰ, γεωμετρικὰ και βιόμορφα, με τὶς ὁποῖες ἐκφράζεται με θαυμάσιο τρόπο ὅλος ὁ χαρακτήρας τῆς ἀρχαίας πόλης. Με τὴν ἰσοκεφαλία και τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ τῶν μορφῶν, τὴν μνημειακοποίηση και τὴ σχηματοποίηση, τὴν ἴδια πυκνότητα και τὴν ἐπανάληψη τύπων, ἐκφράζεται ὅλος ὁ χαρακτήρας τῆς ἑλληνικῆς παράδοσης γιὰ τὴν πόλη. Ὅπως οἱ ἀνθρώπινες μορφές στὸ σύμπλεγμα τοῦ Ἀβραμίδη, ὅλοι οἱ πολῖτες εἶναι ἴσοι, ὅλοι με τὶς ἴδιες προϋποθέσεις και δυνατότητες, ὑποχρεώσεις και δικαιώματα, ἀποτελοῦν ὅλοι μιὰ κοινότητα ἀρχῶν στόχων και σκοπῶν. Ἔτσι ἔχουμε μιὰ ἰδανικὴ εἰκόνα τῆς πόλης και παράλληλα ἕνα ὑπόδειγμα και σύμβολο και γιὰ τὸν κόσμο μας. Και ὅλα με καθαρὰ πλαστικὲς ἀξίες, ὄγκους και ἐπίπεδα, ἐπιφάνειες και περιγράμματα, ὅλα με τὴν ἔμφαση στὴν αἰσιόδοξη καθετότητα και τὰ βιόμορφα καμπυλόμορφα θέματα. Με τὴν Ἀγορὰ, μιὰ ἄλλη σημαντικὴ ἐργασία τοῦ Ἀβραμίδη, δουλεμένη πολλὰ χρόνια, ἔχουμε μιὰ ἄλλη χαρακτηριστικὴ του προσπάθεια. Ἡ Ἀγορὰ, κέντρο τῆς πόλης, πάλι με ἕνα σύμπλεγμα ἀπὸ ἀνθρώπινες μορφές, ἐκφράζεται ἢ συνάντηση τοῦ πολῖτη με τὸν ἄλλον πολῖτη, τοῦ ἀνθρώπου με τὸν ἄλλον ἄνθρωπο. Ἐδῶ δὲν εἶναι μόνον ὅλοι

Ίσοι, αλλά και όλοι συνεργάζονται αναπτύσσουν τον έαυτό τους και τις ιδέες τους, με τον διάλογο καθοριστικό στοιχείο τής όλης ανάπτυξής τους. Με το διάλογο αντιμετωπίζονται προβλήματα, τίθενται έρωτήματα, επιβάλλονται αξίες, δυνατότητες, έρχεται πιο κοντά ο άνθρωπος με τον άνθρωπο. Και με το Ναό 'Ολυμπεϊό έχουμε μια ακόμη πιο χαρακτηριστική απόδειξη τών μορφοπλαστικών δυνατοτήτων τής γλυπτικής του 'Αβραμίδη. Έτσι στο Μοντέλο για τον Ναό σέ χαλκό, δουλεμένο το 1974, οί άνθρωπινες μορφές αναπτύσσονται κυκλικά γύρω από ένα κενό κέντρο. Και με τις ανθρώπινες μορφές να κινούνται κατά κάποιον τρόπο γύρω μās δίνει ένα τελετουργικό χορό πιστών γύρω από ένα άορατο αλλά παρόντα θεό. Κύκλος και ανθρώπινη μορφή, αναπτύσσονται σαν ένα περιβάλλον με μια κοινότητα πιστών σέ συνομιλία τους με το θείο. Με το ίδιο μορφοπλαστικό λεξιλόγιο, τὰ βιόμορφα θέματα με τις όριζόντιες έντάσεις και μειώσεις τών μορφών τήν επανάληψη και τή σχηματοποίηση, το σύνολο κερδίζει διαχρονικό και καθολικό περιεχόμενο. Έργο στο όποιο έργάζεται πάντα ο 'Αβραμίδης και το φαντάζεται σέ μνημειακές διαστάσεις με ανάγλυφη ζωοφόρο τής όποίας έχουμε μερικά εκπληκτικά σχέδια, μπορεί να θεωρηθεϊ σαν μια από τις πιο πολυσήμαντες προσπάθειές του. Και πρέπει να τονιστεϊ ιδιαίτερα ότι ο 'Αβραμίδης επαναφέρει στη ζωή μεγάλα διαχρονικά θέματα τής ελληνικής παράδοσης αλλά να δίνει με το μορφοπλαστικό λεξιλόγιο τής ανανέωσης.

Ίσως ακόμη θα πρέπει να σημειώσω επιλεκτικά μερικές άλλες σημαντικές προσπάθειες δοσμένες άλλοτε με το βιόμορφο και άλλοτε με ένα αυστηρά γεωμετρικό μορφοπλαστικό λεξιλόγιο. Έτσι έχουμε έργα σαν τον Κίονα που ουσιαστικά βασίζεται στην ανθρώπινη μορφή και διακρίνεται για τήν περισσότερο τονισμένη καθετότητα, όπως και τὰ Τόρσο, τους κορμούς που δίνουν και νέα χαρακτηριστικά στην αποσπασματικοποίηση. Τη σειρά Κεφάλια από το έξπρεσιονιστικό Κεφάλι τής Μητέρας του καλλιτέχνη, στα 'Ασύμμετρο Κεφάλι, από το Κεφάλι-Ρόμβος στο Κεφάλι με έπικλινείς επιφάνειες. Όπως και στα Κεφάλια σέ γεωμετρικό λεξιλόγιο, όπως τὰ Κεφάλια Προφίλ-όρθογώνια Κεφάλια, και άλλα. 'Ακόμη στις γεωμετρικά δοσμένες Καθιστές Μορφές, στον Πολεμιστή, στον Βαδίζοντα. 'Ιδιαίτερα πρέπει να μείνει κανείς και στα σχέδια σου, ιδιαίτερα τις μεγάλες ζωοφόρους, όπως τή Μεγάλη Ζωοφόρο με τις ένέα μορφές σέ διάφορες στάσεις, που δίνουν όλα τὰ στάδια μελέτης του ανθρώπινου σώματος, από το αρχαϊκό στο κλασικό, το ιδεαλιστικό στο ρεαλιστικό, το σχηματοποιημένο και το έλεύθερο. Μάλιστα σέ σχέδια και μελέτες σου διαπιστώνεται σαφέστερα όλος ο πλοϋτος τής μορφοπλαστικής σου φαντασίας.

Πρέπει όμως κάποτε να τελειώσω Γιάννη 'Αβραμίδη, δημιουργέ και δάσκαλε. Και δέν μένει παρά να προσθέσω ότι με τὰ έργα σου μās έδωσες μορφές που δέν

έχουν τίποτα να φοβηθούν από το χρόνο. Με άφετηρία την ανθρώπινη μορφή, όχι τόσο στα έξωτερικά περιγραφικά χαρακτηριστικά αλλά στα καθοριστικά δομικά και άρχετυπικά. Με τόν τρόπο αυτό κατόρθωσες να μάς αποκαλύψεις έσωτερικές σχέσεις με καθολικό χαρακτήρα. Με τόν συνδυασμό βιόμορφων και γεωμετρικών τύπων, δηλαδή λογικής και φαντασίας, πέτυχες να φτάσεις σε νέες έκφραστικές αξίες. Σε έπαφή τόσο με την μεγάλη έλληνική παράδοση, τόσο στη θεματογραφία με την έμφαση στην 'Ανθρώπινη μορφή, όσο και με την προσήλωσή σου στο μέτρο, τις αναλογίες, την έσωτερική άρμονία έφτασες να δώσεις προαιώνιες αξίες. "Όλα σου τά έργα διακρίνονται για την έπιβολή μιās καθαρά πλαστικής γλώσσας στην όποια συνδυάζεται κατασκευαστική λογική και έλεύθερη ανάπτυξη, όγκων, έπιπέδων και περιγραμμάτων που έπιβάλλουν τó ούσιαστικό, τó πρωταρχικό και τó διαχρονικό. Σε όλα σου τά έργα καθετότητα και άρθρωση τών μορφών, διαδοχικά έπίπεδα και έναλασσόμενοι όγκοι, έντάσεις και μειώσεις, διακρίνονται για την έκφραστική τους άλήθεια. Με την έμφαση στη συνοπτική διατύπωση και τόν συνδυασμό βιόμορφων και γεωμετρικών αξιών, κατορθώνεις να μεταφέρεις στο θεατή τους έσωτερικούς νόμους τής λειτουργίας τών μορφών. Και στο σημεϊο αυτό πρέπει να θυμηθώ όσα γράφει για σένα ένας ζένος μελετητής. «'Ο 'Αβραμίδης είναι "Έλληνας. Γεννήθηκε στη Ρωσία. Ζει στην Αύστρια. Είναι πολίτης τής Εύρώπης. Κάνει τó έλληνικό όνειρο για την 'Αγορά και την Πόλη, σύμβολο ίσως ύπόδειγμα. Κάποιοι ειπε κάποτε. "Όλοι έμεις είμαστε "Έλληνες. "Ας έλπίζουμε».

Γιάννη 'Αβραμίδη, είμαστε παρήφανοι για σένα, γιατί είσαι δικός μας και σε έχουμε κοντά μας.

('Αναφορά στη δουλειά μου)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΒΡΑΜΙΔΗ

* 'Ο κ. 'Αβραμίδης δέν παρέδωσε τó κείμενο τής όμιλίας.